

АЛЕКСАНДР МУРАШКО

OLEXANDR MURASHKO

OLEXANDRE MOURACHKO

OLEXANDER MURASCHKO

OLEXANDR MURASHKO



Ціна 84 коп.
15 листівок

80205—472
M207(04)—75 334—75

ОЛЕКСАНДР МУРАШКО



АЛЕКСАНДР МУРАШКО

(Комплект открыток с текстовками на украинском, русском,
английском, французском, немецком и испанском языках)

Упорядник та автор тексту Л. Г. Членова

Художній редактор О. Г. Флешкевич

Технічний редактор Т. С. Татаренкова

«Мистецтво», 1975, Київ, Свердлова, 19

БФ 33359. 4/IX 1974 р. З. 4—1439. Т. 15 000. Ц. 84 коп.
Головне підприємство республіканського виробничого об'єднання
«Поліграфніга». Держкомвидав УРСР, Київ, Довженка, 3.

© Видавництво «Мистецтво», 1975

БІБЛІОТЕКА УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА



UARTLIB.ORG

UARTLIB@GMAIL.COM

ПЕРЕЛІК ЛИСТИВОК

- Портрет художника М. П. Петрова
Білля кафе
Дівчини в червоному капелюсі
Старий учитель. Портрет М. І. Мурашка
На ковзанці
Дівчинка в білому
Карусель
На кормі
Портрет М. А. Мурашко на Капрі
Селянська родина
Прачка
Портрет О. К. Мурашко
Автопортрет
Продавщиці квітів
Жінка з настурціями

Серед українських художників кінця XIX — початку ХХ ст. видне місце належить Олександру Олександровичу Мурашку. В мистецтво тієї епохи він увійшов як художник іскравого живописного таланту, який своєю творчістю стверджував реалістичні принципи мистецтва.

Народився О. Мурашко 1875 року в Києві, дитячі роки провів на Чернігівщині. Батько художника — власник іконостасної майстерні — у 80-х роках остаточно перейхав до Києва.

Малярський хист, що виявився у О. Мурашка дуже рано, знайшов підтримку у відомих діячів мистецтва і художників, які працювали на той час у Києві. Велику увагу приділяв своєму племіннику М. І. Мурашко — керівник рисувальної школи, а також художники А. В. Прахов, В. М. Васнецов та М. В. Нестеров, який став пізніше другом і наставником О. Мурашка. З їх допомогою вдалося перебороти опір батька, який хотів бачити сина в своїй майстерні іконописцем, і в 1894 р. О. Мурашко вступив до Петербурзької академії мистецтв. Велику користь принесло молодому художнику навчання в майстерні І. Ю. Рєпіна, де О. Мурашко дістав основи реалістичної майстерності, що послужили фундаментом в його подальшій творчості. Від І. Ю. Рєпіна О. Мурашко наслідував інтерес до психологічного трактування образів, стриманості колориту, строгого малюнка. Про це свідчать і ранні портрети, і програмна робота Мурашка «Похорон кошового» (1900 р.).

По закінченні академії (1900 р.) О. Мурашко іде до Парижа і Мюнхена, де протягом кількох років знайомиться з тогочасним мистецтвом Заходу, плідно працює. В паризький період він пише картини з життя цього міста: «Біля кафе», «На вулицях Парижа», а також «Дівчина в червоному капелюсі» — найбільш цікавий твір, побудований на напружених контрастах червоного і чорного. Після повернення з-за кордону О. Мурашко бере участь у створенні «Нового Товариства художників». На виставках цього товариства з'являються його картини «Старий учитель», «На ковзанці», «За п'яльцями» та інші. У цих творах стає більш помітним прагнення до широти й свободи живопису, вміле використання світла й тіней, оволодіння розгонистим, плиним мазком.

Поступово росте потяг О. Мурашка до пленеру, до інтенсивного звучання кольору. Палітра його світлішає і збагачується під впливом щедрих фарб рідної природи. На зміну монокромності приходить сміливий, свіжий, насичений світлом і сонцем живопис. Ці якості властиві насамперед жанровим творам О. Мурашка «Карусель», «Недільний день», «Селянська родина», «Прачка». Особливістю цих картин є їх життєва безпосередність, правда народного життя. У творчості О. Мурашка завжди об'єктом уваги лишається людина з її багатограничними властивостями, які з таким психологоюзмом, з такою майстерністю відтворював митець і в своїх численних портретних композиціях.

Твори О. Мурашка користувалися великою популярністю на багатьох вітчизняних та зарубіжних виставках. Він був експонентом «Союзу російських художників» у Москві, у 1915 р. його запросили до Товариства нересувних художніх виставок.

Великий успіх принесла художнику картина «Карусель», показана на виставці в Мюнхені (1909 р.) і удостоєна Золотої медалі. Пізніше О. Мурашко виставлявся у Венеції, Берліні, Парижі, Відні, Амsterdamі.

Яскрава насиченість, сміливість письма О. Мурашка в останні роки його життя свідчать про широту живописних пошуків художника, про його невтомне прагнення до нового. У творі «Жінка з пастурціями» (1918 р.) соковите матеріальне ліплення форми поєднуються із звучністю і музикальністю кольору.

Життя О. Мурашка обірвалося в самому розквіті його таланту. Він помер у 1919 р., коли перед ним розкривалися нові перспективи для творчості. Художник розумів і вітав ті великі можливості, які відкрила перед народом Велика Жовтнева соціалістична революція.

«Мурашко,— писав про нього художник М. Г. Бурачек,— був і лишається представником здорового, чистого мистецтва, мистецтва радісного, бадьорого і глибокого, як саме життя».

Л. Членова





























